

קונטראס

ליקוטים להMRIAi מקומות

ליקוטי שיחות

ויצא

ה' (קנה)

אוצר החכמה
116115

אוצר החכמה
116115

דצא לאור ע"י

תלמידי בית המדרש רמוסד חינוך אהלי תורה

714 פראי עוזניי ● ברוקלין. ניו יורק

שנת חמישית אלפדים שכע מאות ארבעים ושחים לביריה

שנת השמונאים לכ"ק אדמור' שליט-א

ליקוט מהספרים שזריכנו בהם מילים דלקות ויצא

הערה 2 ב"ד ס"ד, י"ג, ז' ואה' ג' ב"ד פ"ד, ז' -

1) ו'ישבם במקומות ההוא רבי יחויה ור' ביחסה ד'
יחויה אמר כאן שם אבל כל י"ד שנוח שהחטא טמו נ' בבביה עבר
לא שבב דר' ביחסה אמר כאן שבב אבל כל ב' שבת עמד
בביתו של לבן לא שבב ומה היה אומר ר' יהושע בן לוי
אמר ט"ו שיר המעלות שבספר תהליים מי טעמי שיר המעלות
לידך לולי ה' שהיה לנו אמר נא ישראל סבא ר'
שמעאל בר נחמן אמר כל ספר תהליים היה אומר מה טעם ואתה
קדוש יושב תהלוות ישראל סבא ר'

2) מה היה אומר ר' יהושע בן לוי אמר ט"ו שיר
המעלות שבספר תהליים היה אומר ה"ד לולי ה' ה' שהיה
לנו יאמר נא ישראל סבא ר' שמעאל בר נחמן אמר
כל ספר תהליים היה אומר ואתה קדוש יושב תהלוות ישראל
ישראל סבא ר'

הערה 7...תירח אור פDISTINGUISH BG,G,¹ TORAH שם
לח, ב², רישלח לט, ג, וAILER.

1) אזן מלשין צאי כלומו דבר היוצא זהיכר ביחס
היוצא מלמעלה מסדר החשלה שלות זהוא ביחס' אזן לבן
לרבן העליון וכל העברות שעבד יעקב לבן שישים
בצאנו הט ביחס' שיחא סרדי משגה בר' שנות ביחס' אזן
שיצא רצמchner מעגב העליון אק"ב אסר הרא ביחס'
עגב... וזהו ויפרוץ האיש מאי פא ריבניה לו אזן רברות
שהמשיך ביחס' אזן רברות ע"י ביחס' מאי מאי... רפי' הפטדק
ויפרוץ האיש מאי לפי שפרץ זהרבה לעלה ממדרגה
למדרגה עד רדב המעלות לפינך הרבה להמשיך ביחס' אזן מבחי
רבה רגביה מאי נעה מאא"ס ביה ממש... והבה יעקב אביגדו
ע"ה לפי שהיה ביחס' מרכבה המשיך ביחס' אזן ע"י עבורתו.

2) ובמה היה אבידתך שהיה לכרל להמשיך בן עד
שנאר בר ויפרוץ האיש לרוב ריהי לו אזן רברות בר'
העבiniן הדא שעד מדור מדת הרחמים שנק' בדיח התיכרן
שמבריח מקצת העליון לקצת התחרוץ זהיכר מבחן'
פנימי' הבהיר שם אור עצמות המצעיל עד קצת התחרוץ
דבחי' המל' שע' ביחס' התודורית רחמים הבים בעצמות
המציעיל שאין לו שיינדר לעלה ולפיע הרוממות הרוי'
הרחמים מתפשט על הכל בשירה בנויל אלוקי עדם בידמייך
הויבים בהתמיד דוקא שהרוא הרחמים עלידנים שמעלה מן
החשלה שלות שזהר ביחס' לרבן העליון מקודר כל התסיסים
הפשיסים (במשיות) ולהירת יעקב מעורר בדורו מדת
הרחמים לעלה במקדר הרחמים שלמעלה מן החשלה שלות
דאכ"ע ע"ב הגם שהחליף רשיינה אם פה לאבד נקודים
כיו' וילדו כל הצאן נקודים שוויה נושא כל הארכות
העלידנים (שנק' אין לשוך יציאה ובזעפה)... רבנע

בענין בענין השפטים שאותה ביכרתם להמשיך מאצ'י'.
לבי"ע עד סוף העשרה להמשיך בכאן"א ג'ישיאל מבחן'
הארליך דאבות ממש שבך', גורפא דאלגנא רהבל ע"י' בון'
הרטמיים ויעקב דוקא שוק', נחלח בלי מצרים שאין לו
שיעור למטה בר'. וכך הוא בענין העברודה דיעקב אצל
לבן העליון להמשיך מעצמות המאצל לעולם האצי', שבם
שאין עדרוך כלל לנאצלים לגבי עצמות המאצל בנן'ל
ע"י' בחל' הרחמים דיעקב דאיין לו שיעור למעלה מעלה
היה משיק כל האורות דעקדדים נקדדים בר', מן העזרה
בריבורי התJKLMות לריבורי התבכללות לאין שיעור משא
ובמ"ש ריפרוץ האיש מעד רбел טארד הרא בלי גבדל
לפי שאין שיעור כלל וכל לריבורי אופני התJKLMות
ואופני התבכללות רגוניכון בעקדדים נקדדים וברודדים
שהן מראות כלולים מכמה מדריגות הפכים בר' ודיל'.

(3) ולחכין ביאור זה הנה יש להביע תקופה בשרש בחינת
לבן דיעקב בכל העברודה שעבד יעקב לבן באין דוקא ומעט
אשר היה לבן ובעבדתו ריפרוץ לרוב בר'. דהנה מבואר
במ"א על פסק אם לא הדען לך היפה בנשים צאי לך בעקביו
הצאן בר' דפי', צאן הרא לשון יציאה ובקיעה חוץ לגדרו
וחוץ למקורו כמו צאינה וראינה בר', והרא כמו היוציא
לדרך שירץ מהיכלו ומקומו לחוץ או היוציא לראות דבר מה
בשוק ובמו וחייב דיבח לרואה בר'. וכך הרא עבין כל יציאה
שהרא ירצה לחרץ מהעלון במקורו ממש בר' ובמו המשש יצא
על הארץ שיאא ממוקמו וב艰苦 ערבוי הרקיי להאריך על הארץ בר'
... זהנה בחינת יעקב העליון היה רועה צאן לבן הביל'ל
דחיינו שעשה תחבורה ביחידים עליוניים להרציא לאצן
לבן העליון מן ההעלם שבעצמות התענוג כהו בעובדא דמקלה
אשר פצל ברכתיים בר' שילדו כל הצען נקדדים עקדדים בר'
שהיה באורת העליונים האלה בחינת התבכללות מכמה גודזין
ובכמה מיניהם מדריגות שרובו שזה עבין רב חינת התיקון דעולם
האצלות באורת וכליים בידוע וזהו מה שכתרב ריפרוץ האיש
מאד שני פעמיים מאד מאד.

הערה 10 ראה סוף עת"ר ע' 29¹

1) וזהו אני חכ' שבנה ערמה שלפ"ע החכ' בר'
יככל לבוא בהיפוכו שהרא הערמה להביע ולעמור על
העומסיות להעלים לנגן בכדי לבררו במו יעקב עם לבן
ושעו בר'.

הערה 17 ... (ראה רשות לביר פכ"ח סמ').¹

1) לולי ה' שהיה לנו לומר אמר נא יישוא סבא, ביל'ל
מציננו בר אמר בעין זה בסוף הסדר לROLI אלהי בר' היה
לי גור' ...

הערה 25 אגה"ח פ"ד (מד, ב ו איילך).¹

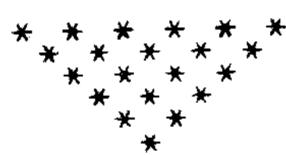
1) רכלי ה' ספירות צבליות וברמודות בשם הו' ביה.
כ' ה' י' נקודה בלבד מرمצת לחכמתו ית' שהיא
בבחי' העם והסתור לוודם שבאה לבחי' התפשטות וגילוי
ההשגה וההבנה (והקורס של הי' רמז לבחי' רצוץ העליזן
ב' ה' שלמעלה מעלה מדרגת חי' חכמה עילאה בוגודע). ואמר
שבאה לבחי' התפשטות וגילוי ההשגה וההבנה לעמינו סתימים
בכלית וברמצת באוט ^{ה' א'} שיש לה חי' החמשות לרוחב
המוראה ורמז על הרחבת הביאור וההבנה וגם לאורך המורה
על חי'. ההשגה וההשפעה מלמעלה למטה לעמינו סתימים.

הערה 34) ... וראה ב"ר פס"ח, ב.¹

1) מאין יבא עזרי אליו עזר בשעה שהליך להבי' את
רבeka מה כתיב ביה ויקח העבד עשרה גמלים וגר' ואני לא
בזם אחד ולא צמיד אחד ר' הבינא אמר גדור שלו ריב"ל אמר
שייה עמו אלא דעט עשר ונטלן ממנור חזר ואמיר מה אנו
מורבד סבירי מן בריני ת"ר לית אנו מורבד סבירי מן בריני אלא
עזרי מעם י"י.

הערה 40-41) ... וראה לקורית שמע"צ (צ, ב) בענין
מאין יבא עזרי.¹ וראה לקורית שמע"צ שם.¹

1) אבל אין יבא עזרי הילינו שבחינת רצון העליזן
מה שלמעלה מהחכמה כמי' ר' החכמה מאין תמצא וזהו הנמשך
ע"י תשובה בר' דלבן נאמר ע"ז אשא עינבי בר' חי' ראנני
אראה בר' רז"ש ג"כ מעם ה' עיטה שמים וatz דאייה בפרדס
בעה"כ ערך סייעתא דשמי' שהוא הסיווע שרש המשכתר מהמדות
על יוננות והחכמה משא"כ חי' מאין יבא עזרי זהו מבחן
שלמעלה מבחי' שמים וזהו עיטה שמים וארץ בר' וע' מ"ש
ע"פ כי אתה נרי הו' רהזי' יגיה חשבין. זהו בענין הניל
רכי אתה נרי הו' זהו בענין הו' לי בער זרי רמי' רהזי'
יגיה חשבין זהו בענין מאין יבוא עזרי.

אוצר המקומות
116115

לזכות

החתן התמים הרב ירחמיאל שיחי
והבלה יפה פונקעל תחי'

רייבין

לרגלי נישואיהם בשעתומו"צ
אור ליום ג' י"ב בסלו ה'תשמ"ב
שנת השמונים לב"ק אדרמור'ר שליט"א

נדפס ע"י הוריהם

הו"ח אי"א ר' אלבטנدر וזוג' גשיזעל שיחיו ריבין
הרה"ת ר' משה ירחמיאל וזוג' קיילא שיחיו פאלטער